

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119013620
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2119013620.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v konaní o žiadosti odsúdeného W. O., nar. XX.XX.XXXX v G., o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 19.01.2021 v Trnave, prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave zo dňa 04.12.2020, sp. zn. 6PP/113/2019 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného W. O., nar. XX.XX.XXXX v G., z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd rozhodol podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 odsek 1 písm. b/, § 66 odsek 2 Trestného zákona tak, že žiadosť odsúdeného W. O. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 29.03.2017, sp. zn. 3T/164/2015, zamietá.

Okresný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v rozsahu č.l. 69-70 spisu.

Odsúdený prostredníctvom svojho obhajcu odôvodnil zhlásenú sťažnosť v rozsahu č.l. 74, v ktorej namietal, že verejné zasadnutie sa konalo bez prítomnosti obhajcu napriek tomu, že tento sa dostavil do budovy súdu, čakal na vyvolanie verejného zasadnutia cca od 08.55 do 09.45 hod. Počas jeho čakania v čase cca 09.15 hod. otvoril dvere pojednávacej miestnosti prisediaci sudca B. B., ktorý bez toho, aby čokoľvek povedal letmo pozeral na osoby stojace pred pojednávacom miestnosťou, následne sa pozeral do ľavej a do pravej strany a zavrel dvere. Riadnym nevyvolaním prejednávanej veci došlo k porušeniu práva na obhajobu najmä s ohľadom na možnosť odsúdeného sa radiť s obhajcom počas jeho výsluchu. Odsúdený formálne súhlasil s prejednaním veci v neprítomnosti obhajcu avšak tak urobil z dôvodu, že o jeho žiadosti, ktorá bola podaná ešte v mesiaci október 2019 t.j. spred viac ako rokom nebolo doposiaľ právoplatne rozhodnuté s ohľadom na neprimeranú dĺžku konania, bol nútený súhlasiť s prejednaním veci v neprítomnosti obhajcu. V závere navrhol, aby odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu I. stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie.

Podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a/ správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť
b/ konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, na podklade včas podanej sťažnosti preskúmal zákonnosť a dôvodnosť napadnutého uznesenia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a tak zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd sa už s predmetnou vecou zaoberal a to vo svojom uznesení zo dňa 27.02.2020 sp. zn. 3Tos/27/2020, ktorým podľa § 194 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil súdu I. stupňa, aby o nej znovu konal a rozhodol s tým, že úlohou okresného súdu bolo pripojiť

spisový materiál Okresného súdu Prievidza sp. zn. 3T/164/2015, ako aj Okresného súdu Piešťany sp. zn. 2T/57/2014 a 2T/91/2013, oboznámiť ich obsah na verejnom zasadnutí, ako aj zistiť, aké podmienky má odsúdený na vedenie riadneho života na slobode, prípadne vykonať ďalšie dôkazy, ktorých potreba vyplynie z doplnenia dokazovania.

Z obsahu spisového materiálu sťažnostný súd zhodne, ako súd I. stupňa zistil, že

- odsúdený v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený Okresným súdom Prievidza zo dňa 29.03.2017, sp. zn. 3T/164/2015, pre zločin podľa § 188 odsek 1 Trestného zákona v trvaní 4 rokov a 10 mesiacov so zaradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený zároveň vykonal postupne uložené tresty rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 19.01.2015 sp. zn. 2T/51/2015 a rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 24.07.2013 sp. zn. 2T/91/2013.

Hodnotením odsúdeného sa sťažnostný súd bližšie zaoberal vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Tos/27/2020. V zmene hodnotení odsúdeného podľa vyjadrenia zástupcu ÚVTOS na verejnom zasadnutí prišlo v tom, že mu pribudla 1 disciplinárna odmena a to 05.06.2020. Záver riaditeľa ústavu, že odsúdený čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, odporúča ho podmiennečne prepustiť s dohľadom zostal nezmenený.

Z dohody o pracovnej činnosti č.l. 60 vyplynulo, že L. V., X. XX, I. W. vyplýva, že v prípade ak odsúdený W. O. nastúpi do práce dňa 28.10.2020 uzatvára s ním dohodu o pracovnej činnosti v zmysle § 228a Zákonníka práce na miesto výkonu Nové Zámky s pracovným pomerom dohodnutým na dobu neurčitú so skúšobnou dobou v trvaní 3 mesiacov a s dohodnutou odmenou za výkon práce 800 Eur. Vykonal by pomocné práce.

Podľa § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného zákona, súd môže odsúdeného podmiennečne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmiennečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmiennečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 66 odsek 2 Trestného zákona, pri rozhodovaní o podmiennečnom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Krajský súd je toho názoru, že okresný súd po doplnení dokazovania v zmysle uznesenia sťažnostného súdu určil termín verejného zasadnutia na 04.12.2020, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu správaniu vo výkone trestu odňatia slobody a vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a rozhodol spôsobom, ktorý si osvojil aj krajský súd.

Vo svojom uznesení okresný súd v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku rozvedol všetky zákonné a právne skutočnosti na základe ktorých má za to, že žiadosti odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie je možné vyhovieť.

Aj podľa názoru sťažnostného súdu odsúdený splnil formálnu podmienku pre podmiennečné prepustenie v zmysle § 66 odsek 1 písm. b/ Trestného poriadku, keď vykonal potrebnú časť uloženého trestu.

V zmysle nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 10.novembra 2009 sp. zn. III. ÚS 154/09, je kladený dôraz na zabezpečenie čo najkomplexnejšieho posúdenia osoby páchatel'a trestného činu ktorý znie : „, všeobecný súd rozhodujúci o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody musí zohľadniť všetky zadovážené dôkazy, ktoré mu poskytnú komplexný obraz o osobe odsúdeného a jeho celkovom správaní a plnení povinností vo výkone trestu, pretože aj tieto okolnosti môžu do istej miery ovplyvniť predpoklad o tom, aké správanie možno od odsúdeného očakávať potom, ako opustí brány väzenia. Pri skúmaní splnenia materiálnych podmienok týkajúcich sa možnosti podmiennečného prepustenia odsúdeného na slobodu je pre všeobecný súd dôležité zistiť a vyhodnotiť správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody.

Aj podľa názoru sťažnostného súdu odsúdený nesplnil ani jednu materiálnu podmienku, pretože počas výkonu trestu odňatia slobody svojim správaním nepreukázal dostatočnú snahu po polepšení, čo vyplýva najmä z tej skutočnosti, že má evidovaný 1 negatívny poznatok (rozprávanie počas presunu) a 1 porušenie ústavného poriadku (užil lieky inak ako mu ich predpísal lekár). Správanie odsúdeného sa hodnotí počas celého výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený má 3 disciplinárne odmeny a disciplinárne tresty nemá vykázané avšak je potrebné konštatovať, že ciele stanovené programom zaobchádzania plní iba čiastočne.

Nie je splnená ani druhá materiálna podmienka, pretože od odsúdeného nemožno v budúcnosti očakávať, že povedie riadny život a to vzhľadom na jeho trestnú minulosť (9 záznamov v registri trestov). Odsúdenému bola daná možnosť preukázať snahu po vedení riadneho života, keď bol dňa 12.6.2014 uznesením Okresného súdu Martin sp. zn. 23PP/54/2014 podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a bola mu určená skúšobná doba v trvaní 2 rokov. Odsúdený túto možnosť nevyužil a pokračoval v páchaní trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 29.03.2017 sp. zn. 3T/164/2015, rozsudkom Okresného súdu Piešťany zo dňa 19.01.2015 sp. zn. 2T/57/2014, teda ani predchádzajúci nepodmienečný trest odňatia slobody nemá výchovný vplyv na odsúdeného nakoľko sa dopustil závažnej trestnej činnosti násilného charakteru. Nemožno opomenúť ani záver hodnotenia ústavu, že resocializačná prognóza u odsúdeného podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania je menej priaznivá (opakovane súdne trestaný, spáchaný zločin, bez trvalého zamestnania) a výkon trestu odňatia slobody iba čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmienčné prepustenie.

K sťažnostnej námietke

Podľa § 40 odsek 1 zák. č. 543/2005 Zbierky zákona o spravovacom a kancelárskom poriadku pre súdy, pred začatím súdneho pojednávania vyvolá asistent pred dvermi pojednávacej miestnosti nahlas a zrozumiteľne vec v ktorej súd bude konať. Zároveň predbežne zistí, či sa dostavili osoby, ktoré boli na súdne pojednávanie predvolané a vyzve ich nástup do pojednávacej miestnosti. Vyvolanie veci týmto spôsobom môže byť nahradené vhodným technickým zariadením, môže ho obsluhovať asistent, technický asistent, predseda senátu, prípadne niektorý z členov senátu. Pri vyvolaní veci prostredníctvom technického zariadenia je potrebné zrozumiteľne uviesť, v ktorej pojednávacej miestnosti sa vyvolanie veci týka. Nie je prípustné aby sa okrem predsedu senátu, členov senátu, technického asistenta a asistenta niekto ďalší zdržiaval v pojednávacej miestnosti pred vyvolávaním veci.

Zo zápisnice o verejnom zasadnutí zo dňa 04.12.2020 č.l. 66 spisu vyplýva, že odsúdený uviedol, že žiada vykonať dnešné verejné zasadnutie v neprítomnosti obhajcu.

Z úradného záznamu č.l. 68 vyplýva, že v pojednávacej miestnosti č. 151, kde je videokonferenčné zariadenie, nefunguje hlasové zariadenie na vyvolávanie veci. Z uvedeného dôvodu samosudca JUDr. Marek Filo požiadal prísediaceho B. B. (člen senátu v inej veci v ten deň), aby vec odsúdeného O. vyvolal.

Následne, keďže obhajca sa nedostavil, vykonal súd verejné zasadnutie so súhlasom odsúdeného bez obhajcu.

Po skončení verejného zasadnutia do pojednávacej miestnosti vstúpil obhajca JUDr. Ing. Dušan Grman, ktorý namietal, že celý čas sedel na chodbe pred pojednávacou miestnosťou pričom nepočul vyvolanie veci. Tvrdil, že prísediaci B. B. iba vyšiel na chodbu poobzeral sa a bez oznámenia veci vošiel nazad do pojednávacej miestnosti.

Obhajca bol upovedomený, že verejné zasadnutie bolo vykonané v jeho neprítomnosti za súhlasu odsúdeného.

Sťažnostný súd je toho názoru, že postup okresného súdu na základe vyhlásenia odsúdeného na verejnom zasadnutí, že žiada vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obhajcu, ako aj s poukazom, že nejde o dôvod nutnej obhajoby, neprišlo k porušeniu práva odsúdeného na obhajobu.

Podľa § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku, nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Keďže krajský súd nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by bolo v prospech odsúdeného, sťažnosť ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písm. c/ Trestného poriadku zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0, čiže jednomyseľne (§ 163 ods. 4 a § 170 ods. 6 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.